

Sygn. akt VII K 598/12

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia Krzyków w VII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Piotr Mgłosiek

Protokolant : Monika Ślęzak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Wrocław Krzyki Wschód: Agnieszki Wawrzynek

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2013r.

sprawy:

M. K. syna K. i K.

ur. (...) we W.

skazanego wyrokami:

I. Wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyki z dnia 13.04.2006 r. sygn. II K 1994/05 na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, z wyroków Sądu Rejonowego dla Wrocławia Krzyków II K 1213/99 i II K 1089/99;

II. Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 15.12.2010 r. sygn. VII K 702/10 na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności za czyny z art. 278 § 1 k.k. i inne, popełnione w okresie od 19.10.2009 r. do 16.11.2009 r.;

III. Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 12.08.2011 r. sygn. VII K 470/11 na karę 2 lat pozbawienia wolności za czyny z art. 278 § 1 k.k. i inne, popełnione w okresie od 25.12.2009 r. do 03.09.2010 r.;

I. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1, 2 k.k. w zw. z art. 569 k.p.k. łączy kary jednostkowe pozbawienia wolności wymierzone skazanemu **M. K.** wyrokami opisanymi w pkt. II i III części wstępnej wyroku i wymierza mu karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 572 kpk w pozostałym zakresie postępowanie umarza;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. zalicza skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okresy kar dotychczasowo odbytych oraz okresy rzeczywistego pozbawienia wolności, zaliczone na poczet kar jednostkowych mocą powyższych wyroków;

IV. pozostałe orzeczenia zawarte w wyrokach podlegających łączeniu pozostawia do odrębnego wykonania;

V. pozostawia do ustalenia Dyrektorowi Zakładu Karnego datę, od której należy liczyć początek odbywania orzeczonej niniejszym wyrokiem kary łącznej;

VI. na podstawie art. 624 kpk zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, kosztami postępowania obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany M. K. wystąpił do Sądu Rejonowego Wrocław Krzyki z wnioskiem o wydanie wyroku łącznego i połączenie kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego Wrocław Krzyki sygn. akt VIIK 487/10. IIK 1994/05, VIIK 702/10, VIIK 470/11.

Dowód: wniosek skazanego k. 1

Na podstawie ujawnionych akt i karty karnej ustalono, że M. K. aktualnie odbywa kary z wyroków: Sądu Rejonowego dla Wrocławia Krzyków: wyrok łączny z dnia 13 kwietnia 2006 r., sygn. akt IIK 1994/05, kara trzech lat pozbawienia wolności, wynikająca z połączonych wyroków II K 1213/99 i II K 1089/99, oraz z dnia 15 grudnia 2010 r., sygn. akt VII K 702/10 kara dwóch lat pozbawienia wolności i z dnia 12 sierpnia 2011 r., sygn. akt VII K 470/11 kara dwóch lat pozbawienia wolności.

Z treści opinii nadesłanej przez Dyrektora Aresztu Śledczego wynika, iż skazany M. K. zachowuje się w warunkach izolacji więziennej pozytywnie, był wielokrotnie nagradzany, nie został mu wymierzona żadna kara. Izoluje się od przejawów podkultury więziennej

Dowód: akta spraw sygn. IIK 1994/05, II K 1213/99 i II K 1089/99, VII K 702/10, VII K 470/11 ;

informacja z Krajowego Rejestru Karnego k. 43-44;

obliczenie kar: k. 45;

opinia o skazanym k 46

Obecny na rozprawie główniej rzecznik oskarżenia publicznego wniósł o wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej kumulacji.

Sąd zważył co następuje

Wyrok łączny to instytucja karnoprocesowa, której zadaniem jest realizacja prawa karnego materialnego w zakresie kary łącznej wobec osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów na kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu .

Stosownie do treści art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. wydanie wyroku łącznego jest dopuszczalne jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

Z treści powołanego wyżej przepisu wynika zatem wprost, iż w realiach niniejszej sprawy wydanie wyroku łącznego było dopuszczalne w stosunku do przestępstw objętych wyrokami w sprawach o sygnaturach akt. VII K 702/10 i VII K 470/11, bowiem daty poszczególnych czynów przypadały na czas przed wydaniem pierwszego wyroku tj. 15 grudnia 2010 r.

Sąd nie rozwiązał węzła kary łącznej wyroku łącznego II K 1994/05 albowiem czyny, za które M. K. był skazany jednostkowymi wyrokami wchodzącymi w skład wyroku łącznego zostały popełnione przed datą graniczną 15 grudnia 2010 r. (okresy 25.04.2004 r. – 22.01.2009 r. i marzec 1999 r. – maj 1999 r.).

Sąd nie połączył również skazanemu wyroków Sądu Rejonowego dla Wrocławia Krzyków II K 227/10 i VII K 593/10 albowiem wymierzone nimi kary pozbawienia wolności zostały warunkowo zawieszony na okres próby. Wielokrotna karalność M. K. uniemożliwiała uwzględnienie tychże wyroków w kierunku wydania wyroku łącznego, w którym kara łączna zostałaby wymierzona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Natomiast uwzględnienie tychże skazań w wyroku łącznym, w którym Sąd wymierzył skazanemu karę bezwzględną pozbawienia wolności, na co pozwala

art. 89 § 1 i 1a kk, byłoby dla niego niekorzystne w stosunku do jego aktualnej sytuacji, gdy wykonanie kar z tychże wyroków warunkowo zawieszono. Niewątpliwie bowiem Sąd zmuszony byłby wymierzyć skazanemu wyższą karę łączną pozbawienia wolności.

Stosownie do treści art. 86 k.k. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych do ich sumy, w przypadku kary pozbawienia wolności nie przekraczając jednak 15 lat pozbawienia wolności.

Wymierzając niniejszym wyrokiem karę łączną Sąd zważył, iż ratio legis tej instytucji polega w istocie na stworzeniu korzystniejszej sytuacji prawnej skazanego przez ograniczenie represji karnej. Orzeczenie kary łącznej w wyroku łącznym nie może powodować dla skazanego skutków mniej korzystnych od tych, które wynikałyby z wykonania poszczególnych kar jednostkowych podlegających połączeniu. Kara łączna nie może zatem stwarzać większej dolegliwości od tej jaka wyniknęłaby z kolejnego wykonywania zapadłych przeciwko skazanemu wyroków.

Tam, gdzie pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami zachodzi bliski związek podmiotowo - przedmiotowy, wyrażający się podobieństwem rodzajowym zbiegających się przestępstw, zbliżoną motywacją sprawcy oraz zwartością czasową, a przesłanka prognostyczna pozwala na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy, należy stosować zasadę absorpcji bądź asperacji. Na wymiar kary łącznej istotny wpływ powinno też mieć zachowanie się skazanego w zakładzie karnym, w którym odbywa kary po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami. Nadmienić należy, iż nie bez wpływu na ukształtowanie wymiaru kary łącznej w wyroku łącznym ma także godzenie skazanego w różne bądź zbieżne dobra prawne .

Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku , iż po stronie skazanego brak jest podstaw do stosowania zasady pełnej absorpcji kar jednostkowych, orzeczonych prawomocnymi wyrokami, które spełniają przesłanki określone w art. 85 kk. Raz jeszcze powtórzyć należy, iż wyrok łączny, jakkolwiek co do zasady ma stworzyć dla skazanego sytuację bardziej korzystną niż ta jaka wyniknęłaby z kolejnego wykonywania zapadłych przeciwko niemu wyroków, to z całą stanowczością podkreślić trzeba, iż instytucja ta nie może stanowić dla osób wielokrotnie skazywanych, popadających w konflikt z prawem i powracających na drogę przestępstwa, swoistej premii, polegającej na absorbowaniu orzekanych wobec nich licznymi wyrokami poszczególnych kar jednostkowych przez najwyższą karę wymierzoną w jednym z wyroków podlegających połączeniu.

Analiza danych o karalności M. K. i dokumentacji zgromadzonej w sprawie wskazuje także, iż nie zachodzi również sytuacja by koniecznym było stosowanie wobec niego zasady pełnej kumulacji kar i wymierzenie mu kar łącznych w maksymalnym rozmiarze.

Okolicznością przemawiającą na korzyść skazanego jest niewątpliwie bliski związek pomiędzy przypisanymi temu skazanemu przestępstwami objętymi wyrokami spełniającymi wspomniane wcześniej przesłanki. Chodzi tu o przestępstwa kwalifikowane głównie z art. 279 § 1 kk.

Na niekorzyść skazanego przemawia wspomniana już jego wielokrotna karalność i wynikający z niej fakt niepoprawności M. K., który pomimo kolejnego odbywania kar pozbawienia wolności za właściwie te same rodzajowo występki, wraca na drogę przestępstwa.

Mając powyższe na względzie Sąd wymierzył skazanemu karę łączną trzech lat pozbawienia wolności, w pozostałym zakresie postępowanie umarzając w oparciu o treść art. 572 kpk.

Orzeczony wymiar kary łącznej tylko nieznacznie odbiega od wniosków stron w tym zakresie. Zdaniem Sądu jest to kara adekwatna albowiem przy jej kształtowaniu zostały wzięte pod rozwagę wszystkie okoliczności przemawiające tak na korzyść jak i niekorzyść skazanego wymienione wyżej.

Sąd uznał, iż orzeczona kara łączna w sposób właściwy wdroży skazanego do przestrzegania porządku prawnego, uczyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości a jednocześnie taki jej wymiar w wyroku łącznym z pewnością w sposób korzystny kształtuje aktualną sytuację prawną M. K..

Orzeczenie w przedmiocie zaliczenia na poczet wymierzonych wyrokiem kar łącznych pozbawienia wolności wszelkich okresów faktycznego pozbawienia wolności skazanego w sprawach podlegających połączeniu znajduje uzasadnienie w treści art. 577 k.p.k.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w tym nie wymierzył mu opłaty.

Zarządzenie 24.01.13r.

- odn.

- odpis wyroku wraz z zasad. dor. skazanemu.